

Шморгуненко Є.О.
старший викладач кафедри
туристичного, готельного та ресторанного бізнесу,
Національний університет «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна

РОЗВИТОК МИСЛИВСЬКОГО ТУРИЗМУ В ПЕРІОД ЕКОКРИЗИ

В довоєнні роки на різних форумах екологічної спрямованості як головний чинник негативного впливу сучасної цивілізації на природу вказувався туризм. Неорганізовані туристи при взаємодії з природою викликають, зазвичай, зміну елементів довкілля у негативний бік (ерозія ґрунту, забруднення води та повітря, знищення флори і фауни та ін. Цілком очевидно, що задоволення туристичних потреб не повинно завдавати шкоди природному середовищу та його ресурсам. Позитивним прикладом цього може служити розвиток мисливського туризму.

Мисливський туризм, незважаючи на значну витратність, за популярністю займає лідируючі позиції у багатьох країнах світу. Не була винятком і довоєнна Україна, особливо її північні регіони [1]. Цьому сприяють багато причин. Крім економічної складової (поповнення бюджету держави, підвищення зайнятості населення й інше), це ще й рекреаційна функція (полювання є засобом активного відпочинку, зміцнення здоров'я людей). До того ж, полювання постає як гнучкий інструмент розвитку особистості, її адаптації до сучасних умов життєдіяльності. Зрештою, полювання є ефективним засобом екологічного виховання, оскільки вчить відчувати природу, розуміти її та вміти насолоджуватися нею. Не можна не відзначити і природоохоронну роль мисливського туризму, яка висувається до числа стратегічних в умовах екологічної кризи. На думку, це дуже істотним моментом, у якому слід акцентувати увагу контексті аналізованої проблеми.

Мисливський туризм – дуже своєрідний, оскільки забезпечує перебування

туристів на природі і дає можливість займатися незвичайним видом діяльності – полюванням, тобто пошуком диких звірів, птахів, що у знаходяться у середовищі природної свободи. Для мисливців важлива не кінцева мета полювання, а процес – вистежування, пошук, спостереження чи переслідування обережної дичини.

Мисливський туризм є видом підприємницької діяльності, пов'язаної з використанням тваринного світу. Відстріл і вилов тварин та дичини регулюється законами, постановами та іншими нормативними актами, які спрямовані на раціональне використання, збереження та відновлення запасів корисних диких тварин та птахів. Стихійний і нерегульований мисливський туризм, безумовно, завдає серйозної шкоди чисельності та різноманітності мисливських ресурсів.

Великих збитків тваринам завдає і браконьєрство, а збитки від діяльності браконьєрів оцінюються мільярдами гривень. Одночасно з цим, організований мисливський туризм проводиться з дотриманням вимог чинного законодавства і за суворого державного контролю над вилученням ресурсів мисливських тварин; доходи від нього можуть бути спрямовані на охорону й відтворення мисливських ресурсів, тобто на збереження їх різноманітності. Організований мисливський туризм має стати антикризовою екологічною програмою повоєнного туризму.

В умовах екологічної кризи важливим напрямом удосконалення діяльності у цій сфері є формування екологічної свідомості [2]. Основними засобами тут є масово-роз'яснювальна та виховна робота серед населення з охорони живої природи, вивчення мисливського законодавства використанням засобів масової інформації, глобальної комп'ютерної мережі, проведення масових заходів та ін..

Література:

1. Кукліна Т.С., Цвілий С.М., Журавльова С.М. Загальні тенденції розвитку світового туризму: від коронавірусу до військової агресії. *Підприємництво та інновації. Науковий журнал*. Київ : ПВНЗ «МУФ». 2022. Вип. 23. С. 12–15.

2. Tsviliy S., Gurova D., Korniienko O. Sustainable development of ecological tourism in a regional tourist destination. *Зелена економіка» – необхідна умова сталого розвитку національної економіки України* : кол. монографія / за заг. ред. О.Л. Гальцової. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 67–82.